

عنوان مقاله:

کاربرد معیار ریسک ارزش در معرض ریسک شرطی در بهینه سازی پرتفوی با رویکرد شکست ساختاری در بازار بورس اوراق بهادار تهران

محل انتشار:

مجله چشم انداز مدیریت مالی، دوره 7، شماره 18 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

ابراهیم عباسی - دکتری مالی، دانشیار دانشگاه الزهرا (نویسنده مسئول).

بابک تیموری - * دکتری/مهندسی فناوری اطلاعات گرایش داده کاوی / تحلیل شبکه های اجتماعی، دانشگاه تربیت مدرس.

عارفه مولائی - ** کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی گرایش مالی، دانشگاه الزهرا.

زهرا اسماعیلی - *** کارشناس ارشد مدیریت مالی، دانشگاه الزهرا.

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، استفاده از ارزش در معرض ریسک شرطی به عنوان معیار سنجش ریسک نامطلوب در تشکیل سبد سهام بهینه در بازار بورس اوراق بهادار تهران است. CVaR به عنوان میانگین وزنی زیان مورد انتظار فراتر از VaR تعریف می شود و دارای ویژگی تحدب و زیر جمع پذیری است. داده های مورد استفاده در این پژوهش، بازده ۱۵ روزه ۴۵ شرکت در دوره زمانی ۰۱/۰۷/۱۳۸۸ تا ۳۱/۰۵/۱۳۹۲ است. با استفاده از آزمون نقطه شکست چاو، تاریخ ۰۱/۰۷/۱۳۹۲ به عنوان نقطه شکست بازار انتخاب شد؛ بنابراین داده ها به دو دوره زمانی قبل و بعد از نقطه شکست تقسیم شدند. نتایج آزمون علامت زوج - نمونه ای نشان می دهد CVaR دوره دوم بزرگ تر از دوره اول است و متناسب با آن بازده مورد انتظار بالاتری در دوره دوم وجود دارد؛ سپس ۱۰ پرتفوی بهینه برای هر یک از دوره ها و مرز کارای مربوطه رسم شد. مرز کارا نیز نشان از رونق بازار بورس اوراق بهادار تهران در دوره دوم است.

کلمات کلیدی:

سبد سهام بهینه، ارزش در معرض ریسک شرطی، مرز کارا، نقطه شکست بازار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304885>

